

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการพูดด้วยแบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย์พนิชยการ

ผู้วิจัย

นายอภิรักษ์ รักษาชื่อ

สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย์พนิชยการ

คำนำ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/10 ได้มีความรู้ความสามารถ ในการสนทนาภาษาอังกฤษและจดคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น โดยใช้กิจกรรมการสนทนาโดยแบบฝึกทักษะการสนทนาในชีวิตประจำวันมาใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งการลงมือทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านการสนทนาภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้จัดทำทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทำการคิดวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยเรื่องนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทางด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัย

นายอภิรักษ์ รักษาชื่อ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	1
บทที่ 1 บทนำ	2
บทที่ 2 แนวทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	7
บทที่ 4 วิธีดำเนินการวิจัย	9
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิจัย	13
ภาคผนวก	14

ชื่องานวิจัย การพัฒนาทักษะการพูดด้วยแบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ

ชื่อผู้วิจัย นายอภิรักษ์ รักษาชื่อ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการปีการศึกษา 2561 ได้มีความรู้ความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษมากขึ้น รวมทั้งการลงมือทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ โดยผู้วิจัยได้จัดทำทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทำการคิดวิเคราะห์ผลคะแนน

จากการศึกษาปรากฏว่า จากการทดสอบการพัฒนาการพูดทักษะภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ และทำแบบฝึกหัดที่กำหนดให้ นั้น ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มา

ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้โลกมีวิวัฒนาการและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มนุษย์จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้นทุกวัน สังคมไทยในปัจจุบันพบว่ามีการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น การติดต่อสื่อสารจึงจำเป็นมากในชีวิตประจำวันของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน ภาษาศาสตร์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมากที่สุดคือภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน การพูด การสนทนาสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท ทั้งนี้และทั้งนั้นการพูดสนทนา จากการที่ได้สอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 ได้พบว่านักเรียนบางคนยังขาดทักษะกระบวนการอ่านอยู่มาก ดังนั้นจึงเห็นควรนำนักเรียนที่ยังขาดทักษะนี้ ทั้งระดับชั้นมาทำการวิจัยในชั้นเรียน

ทางเลือกที่คาดว่าจะแก้ปัญหา

1. จูงใจให้นักศึกษาสนใจในความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. บันทึกสาเหตุและปัญหาของความบกพร่องทางกระบวนการสนทนาการใช้ประโยคที่ผิด
3. ให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการพูดการสื่อสารภาษาอังกฤษ จากแบบฝึกต่าง ๆ
4. ให้แบบฝึกการเขียนคำศัพท์เพิ่มเติมและให้ความหมายสำนวนทางภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ความสามารถกล้าพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น จากร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 80

ตัวแปรที่ศึกษา

1. แบบฝึกหัดที่เน้นการพูดและการสนทนาภาษาอังกฤษ
2. ระดับผลสัมฤทธิ์ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นที่การส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 ผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกอย่างง่าย ๆ เพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อและสนุกสนานในการเรียน ทั้งยังสามารถนำไปใช้ในการทำแบบฝึกหัดหรือข้อสอบที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อศึกษาการพัฒนาของนักเรียนหลังจากที่ได้มีการฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างหรือมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่อย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เพิ่มพูนทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ
2. ได้แนวคิดที่ว่า การเรียนภาษาอังกฤษ จำเป็นที่จะต้องรู้คำศัพท์ และการสนทนาภาษาอังกฤษได้

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้แบบฝึกอย่างง่าย ๆ เพื่อช่วยฝึกและเพิ่มพูนทักษะกระบวนการพูดภาษาอังกฤษ และได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 2/1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวนรวมจำนวนทั้งสิ้น 36 คน
2. เนื้อหา/หลักวิชา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากแบบฝึกสนทนาในชีวิตประจำวัน

บทที่ 2

แนวทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลและแนวคิดของทฤษฎี

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ การพูดมีความสำคัญเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นวัยใด เพศใด อาชีพอะไร คบหาสมาคมกับ ผู้ใด ต้องใช้การพูดมากที่สุดเพราะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจได้ละเอียด ลึกซึ้ง กว้างขวาง ชัดเจนและ รวดเร็ว ดังนั้นหากต้องการพูดให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ต้องอาศัยหลัก วิชาการพูดและการฝึกฝน เพราะการพูดเป็น ทั้ง “ศิลป์” และ “ศาสตร์” “ศิลป์” ต้องอาศัยการฝึกฝน จนเกิดความชำนาญมีการฝึกพูดทุกชั้นตอน “ศาสตร์” มีหลักเกณฑ์ในการ ปฏิบัติและถ่ายทอด การพูดที่ดีจะต้องรู้ทั้งด้านทฤษฎี คือ กฎเกณฑ์ที่วางไว้ และรู้ทั้งทางปฏิบัติ คือ การฝึกฝนตนเอง อย่าง สมบูรณ์ เพื่อให้รู้จักพูดอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการสื่อสารแต่ละครั้งต้องใช้เครื่องมือที่กำหนดขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในระหว่าง คนกลุ่มเดียวกัน นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้ แก้ไข คัดแปลง ตลอดจนถ่ายทอดสืบต่อกันได้ เครื่อง มือดังกล่าวนี้เรียกว่า “ภาษา” และภาษาในที่นี้ที่ใช้พูดสื่อสารในสังคม คือ ภาษาที่ใช้ถ้อยคำหรือวจนภาษา ภาษาที่ใช้ถ้อยคำหรือวจนภาษา (Verbal Language) ภาษาที่ใช้ถ้อยคำ คือ ภาษาที่ใช้คำพูดที่มี ประโยชน์อย่างมากต่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

1. ใช้อธิบายสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น วัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น
2. ใช้อธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น ความรัก ความโกรธ ความเศร้า ความกล้าหาญ และความละเอียด เป็นต้น
3. ใช้กล่าวถึงเรื่องราวเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต
4. ในบางโอกาสใช้ถ้อยคำให้เกิดความสนุกสนาน บางครั้งทำให้เกิดความรู้สึกลึบไสย และบางครั้ง ใช้ภาษาโน้มน้าวใจให้คล้อยตาม

ทฤษฎีของอริสโตเติล (Aristotle Theory) อริสโตเติล เป็นนักวิทยาศาสตร์ชาวกรีก ที่มีชื่อเสียงและมีผลงานมากมายได้ เขียนหนังสือวาทศาสตร์ (Rhetoric) ในปี 330 ก่อนคริสตกาลและได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายว่าเป็นทฤษฎีขั้นพื้นฐานของ การสื่อสาร ด้วยการพูดและได้ให้ความหมายของ วาทศิลป์ว่า “เป็นการค้นหาวิธีการโน้มน้าวใจที่มีอยู่ทุกรูปแบบ” การพูดโน้มน้าวใจ เช่น การพูดในสภา การพูดในศาลและการพูดในที่ชุมชน เป็นต้น ซึ่งผู้พูดต้องมีความสามารถในการพูดที่ ประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 3 ส่วน ซึ่งจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ คือ ผู้พูด (Speaker) คำพูด (Speech) และ ผู้ฟัง (Listener) อริสโตเติลได้ ชี้ให้เห็นว่า การพูดโน้มน้าวใจจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ

1) ทักษะและความเชื่อ (Ethos) คือ บุคลิกลักษณะของผู้พูด เป็นการสร้างบุคลิกลักษณะของผู้พูด ที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อ ความประทับใจ และมีศรัทธา ดังนั้น ผู้พูดต้องมีความรู้ในเรื่องที่พูด การมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ฟัง การเป็นผู้ที่แสดงออกซึ่ง สามารถเป็นผู้มีคุณธรรม

2) ตรรกวิทยา (Logos) คือ การชี้แจงเหตุผล หรือเนื้อหาสาระหรือวาทะของผู้พูด เป็นการแสดงให้เห็นความจริงอัน ประกอบด้วยเหตุผลมาเสนอต่อผู้ฟัง ซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง หลักฐานและเหตุผล ข้อเท็จจริงและหลักฐานต่าง ๆ ต้อง สอดคล้องกับทัศนคติ ความเชื่อและค่านิยมของผู้ฟัง

3) ความรู้สึก (Pathos) คือ การใช้อารมณ์ หมายถึง สภาพอารมณ์ของผู้พูด และผู้ฟังที่มีร่วมกัน ผู้พูดเป็นฝ่ายสร้างขึ้นเพื่อโน้มน้าวใจ ให้ผู้ฟังเกิดความชอบ ความเกลียด ความเจ็บปวด หรือความสนุกสนาน

ทฤษฎีของซีเซโรและควินติเลียน (Cicero & Quintilian Theory) ซีเซโรและควินติเลียน เป็นนักพูดชาวโรมัน นักพูดทั้งสองถึงแม้จะมีชีวิตอยู่ต่างสมัยกัน แต่ผลงาน ทางวาทศาสตร์ที่มีอิทธิพลร่วมกัน ในการวางรูปแบบทฤษฎี วาทศาสตร์ ไม่เน้นทางทฤษฎี แต่เน้นหนักในทาง ปฏิบัติมากขึ้น โดยนำเอาทฤษฎีของอริสโตเติลมาพัฒนา และเน้นพิจารณาพฤติกรรมการพูด ซึ่งเป็นวิธีการในการพูดโน้มน้าวใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้อื่นเชื่อถือ และคล้อยตาม หลัก 5 ประการของซีเซโรและควินติเลียน ที่ทำให้การพูดสัมฤทธิ์ผล มีดังนี้

1. การคิดค้น (Invention) คือ การคิดและการค้นหาของผู้พูด จนพบว่า อะไรเป็นสิ่งที่ควรนำเสนอให้ผู้ ฟังทราบและได้รับประโยชน์มากที่สุด

2. การประมวลความคิด (Organization) หมายถึง การนำความคิดมาจัดระเบียบและจัดลำดับให้ เหมาะสม เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย ไม่เกิดความสับสน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน คือ อารัมภบท เนื้อหา และสรุป

3. การใช้ภาษาและลีลา (Style) หมายถึง การเลือกสรรภาษาและลีลาในการนำเสนอสาระที่สร้างความ เข้าใจแก่ผู้ฟัง ก่อให้เกิดความรู้สึกอยากติดตาม

4. การกำหนดจดจำ (Memory) หมายถึง การจดจำเนื้อหาสาระที่จะพูดให้แม่นยำ ก่อนที่จะออกไปพูด ต้องมีความพร้อมโดยการฝึกซ้อม เพื่อสร้างประสบการณ์

5. การแสดงออกให้ปรากฏ (Delivery) หมายถึง การแสดงออกให้เหมาะสมที่สุดเพื่อปรากฏตัวต่อหน้าที่ ประชุม ไม่ว่าจะเป็นความเหมาะสมของเสียง เพื่อสร้างประสบการณ์ จากทฤษฎีทั้ง 2 ทฤษฎี ทฤษฎีการพูดโน้มน้าวใจของอริสโตเติล นับได้ว่าเป็นทฤษฎีพื้นฐานที่นัก ทฤษฎีการสื่อสารในยุคหลัง ได้ยึดถือเป็นแนวทาง ถึงแม้ว่าพัฒนาการของเทคโนโลยีการสื่อสารจะมีความสำคัญ ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันมากขึ้น แต่ลักษณะและองค์ประกอบของการสื่อสารที่นักทฤษฎีได้คิดค้นขึ้นมา ก็ยังคงมีลักษณะใกล้เคียง และมีรูปแบบปรากฏให้เห็นเหมือนทฤษฎีการสื่อสารดั้งเดิมของอริสโตเติล คือ มีผู้พูด คำพูด และผู้ฟัง เพียงแต่เปลี่ยนแปลงคำที่ใช้เรียกองค์ประกอบมาเป็นผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ซึ่งก็คือความหมายเดียวกันนั่นเอง (ศุภวรรณ มองเพชร, 2547)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(รสรินทร์ สีนสวัสดิ์และสขามรับ เขียวสุริย)การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษและการใช้บทบาทสมมติ จากประเด็นต่างๆ ที่ได้อภิปรายข้างต้น สามารถสรุป ได้ว่า การจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บทฝึกการ สนทนาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักศึกษามีพัฒนาการทางการ พูดเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นเนื่องจากลักษณะของกิจกรรมมุ่งเน้นการใช้ภาษา การสื่อความหมายที่เหมาะสม ทำให้นักศึกษาเกิด ความสนใจ และกระตือรือร้น ที่จะเรียนรู้ ฝึกฝน และปฏิบัติตาม ขั้นตอนต่างๆ อย่างถูกต้อง นักศึกษาจึงเกิดความมั่นใจในการ ใช้ ภาษาและนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารได้ดีที่สุด นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารพบว่า มีภาพรวม ผลการ พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ดีนักศึกษามีพัฒนาการความสามารถด้าน การพูดหลังการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการ สอดคล้องกับผล การวิเคราะห์ที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร

สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (2550 : บทคัดย่อ) ได้เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถทางด้านการ พูดยุทธศาสตร์ของ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียน ที่ 2 ปี การศึกษา 2549 โรงเรียนเซไล วิทยาคม จำนวน 14 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ผลการศึกษา พบว่าหลังจากนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมทาง ภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความสามารถ ด้านการพูดยุทธศาสตร์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการพูดยุทธศาสตร์ อังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการพูด เพื่อการสื่อสารกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2550 โรงเรียนเลิศหล้าถนนกาญจนาภิเษก (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) จำนวน 20 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดยุทธศาสตร์ อังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่า ก่อนการ ทดลอง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดยุทธศาสตร์ อังกฤษเพื่อ การสื่อสารและแบบประเมินตนเองด้านการพูดยุทธศาสตร์อังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บทที่ 3

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้แบบฝึกอย่างง่าย ๆ เพื่อช่วยฝึกและเพิ่มพูนทักษะกระบวนการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ และได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2/1 วิทยาลัย เทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 36
2. เนื้อหา / หลักวิชา ทักษะการอ่านคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศภาษาอังกฤษจากการอ่านและทำแบบฝึกหัด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน (Pre-test)
2. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับกระบวนการพุดอ่านบทสนทนา
3. ทดสอบวัดความรู้หลังเรียน (Post-test)

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการดำเนินการและรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์

1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้

ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2/1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 36 คน

1.2 วิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนการดำเนินการมีดังนี้

เนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด คือเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทดลองเป็นการวงกลมคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศและการเติมคำศัพท์ โดยผู้วิจัยได้คัดตัวอย่างมาดังนี้

2. ขั้นตอนออกแบบ

ขั้นตอนออกแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดมีขั้นตอนดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เป็นแบบฝึกหัดบทสนทนาภาษาอังกฤษชีวิตประจำวันอย่างง่าย

ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบฝึกหัดบทสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอย่างง่ายและแสดงบทบาทสมมติ

3. ขั้นตอนดำเนินการ

มีการดำเนินการดังนี้

3.1 ทำการทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2/1 โดยให้นักศึกษาจับคู่และฝึกอ่านบทสนทนาที่จัดเตรียมให้ ดำเนินการพัฒนาทักษะกระบวนการพูดบทสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยผู้ทำวิจัยจะเป็นผู้อ่านให้ฟังก่อน จากนั้นให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดจากบทสนทนาที่อ่าน

3.2 ทำการทดสอบอีกครั้งโดยให้นักศึกษาอ่านบทสนทนาและทำแบบฝึกหัดอีกครั้ง

4. ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน
- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหลังเรียน

บทที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ระยะเวลาในการดำเนินงาน

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
14 มกราคม 2562	-นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน
21 – 29 มกราคม 2562	-นักศึกษาฝึกพูดบทสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน
12 กุมภาพันธ์ 2562	-นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล

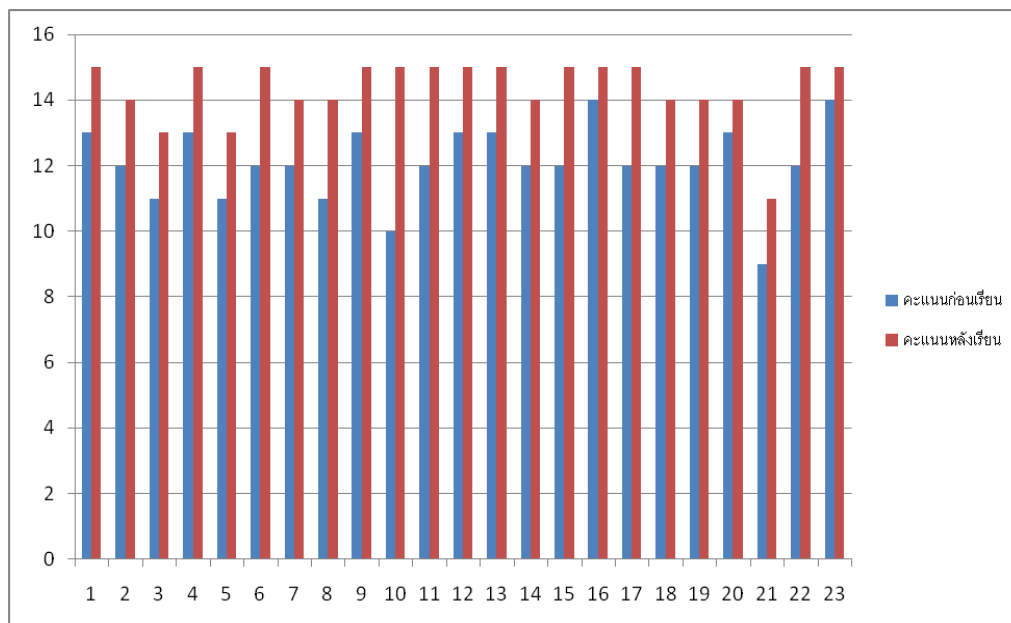
เก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน จัดทำตารางเปรียบเทียบผลต่างระหว่างก่อนฝึก และ หลังฝึก หาผลต่างจากการปฏิบัติดังนี้

ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน – หลังเรียน

ที่	ชื่อ – นามสกุล	ก่อนเรียน 15 คะแนน	หลังเรียน 15 คะแนน	ผลต่าง	หมายเหตุ
1	นางสาว ผกามาศ ทองโสม	13	15	2	
2	นางสาว รมย์ธีรา หอมหวล	12	14	2	
3	นางสาว นลพรรณ อุษาโยค	11	13	2	
4	นางสาว บริจิต แอน ครูช ป้ากชิสิต ฮาน	13	15	2	
5	นางสาว เพ็ญโพดัย พรหมธิ	11	13	2	
6	นางสาว นันทิกา บุญเรืองศรี	12	15	2	
7	นางสาว กุลสตรี แร่เพชร	12	14	2	
8	นางสาว ลัดดาวัลย์ สมกะเนย์	11	14	3	
9	นางสาว นุชนาฏ พลเยี่ยม	13	15	2	
10	นางสาว ปัทมา เกิดมีวงศ์	10	15	5	
11	นางสาว เนตรชนก วงศ์ภักดี	12	15	3	
12	นางสาว จุฬาลักษณ์ พันธุ์ขาว	13	15	2	
13	นางสาว รววรรณ ขอดพรหม	13	15	2	
14	นาย อาทิว เมอเล่กู๋	12	14	2	
15	นางสาว ทิตฐิตา ภูทอง	12	15	2	
16	นางสาว รัชฎ์ลักษณ์ บุญโร	14	15	1	

17	นางสาว ดวงลักษณ์ โพธิมา	12	15	3	
18	นางสาว ณัฐจินันท์ ไบมงคล	12	14	2	
19	นางสาว ณัฐธิดา สังสีแก้ว	12	14	2	
20	นาย อัครวัฒน์ โสธรา	13	14	1	
21	นางสาว กัทธฤดา เข้มเงิน	9	11	3	
22	นางสาว อภิญา มะเลิศ	12	15	3	
23	นางสาว พิมพ์เพชร พุฒซ้อน	10	13	1	
24	นางสาว พีรดา จันทร์รอด	10	12	2	
25	นางสาว ธัญชนก ปรีะจินดา	11	14	3	
26	นางสาว วราภรณ์ เมืองเอี่ยม	10	12	2	
27	นางสาว อุษณีย์ คงดี	11	13	2	
28	นางสาว พัชรมัย บัวพรหม	10	11	1	
29	นางสาว พรานภา สกุลณี	10	12	2	
30	นางสาว บุญญาภา นวลเขียน	10	12	2	
31	นางสาว จุฬารัตน์ เพชรพิรุณ	13	15	2	
32	นางสาว โพนทอง สกลาน	11	14	3	
33	นางสาว ธาณีนี อ่วมอำพล	10	12	2	
34	นางสาว กัญญาณัฐ ยืนยงค์	11	13	2	
35	นาย วัชรพน แสงสืบชาติ	10	12	2	
36	นางสาว นางฟ้า จากสวรรค์	12	14	2	

จากตารางจะเห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการคิดหาคำตอบที่ถูกต้องสูงกว่า ก่อนการทดลอง

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาวิจัย

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษายังขาดพื้นฐานการเข้าใจบทพูดสนทนาภาษาอังกฤษ หรือมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ไม่สามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง แต่หลังจากนักเรียนได้เรียน และทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ทำให้นักศึกษามีความรู้ และสามารถสนทนาภาษาอังกฤษและเข้าใจบริบทของการสนทนาภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนบางคนที่มีค่าคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยดีเท่าที่ควร นั่น ก็อาจเป็นเพราะว่านักเรียนยังขาดความต่อเนื่องในการทำความเข้าใจ และเนื่องจากผู้วิจัยเองก็มีโอกาสได้พบกับผู้เรียนเพียงสัปดาห์ละ 2 ครั้งเท่านั้น และในบางครั้งก็มีกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนมาคั่นความต่อเนื่องของการเรียนรู้และดึงความสนใจของนักเรียนไปด้วย และอีกสาเหตุจากการสอบถามโดยตรงจากนักศึกษาทำให้ผู้วิจัยได้พบข้อมูลเพิ่มเติมว่านักเรียนไม่ได้กลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าปัญหานี้ควรจะนำไปพัฒนาในครั้งต่อไป

อภิปรายผลจากการศึกษา

จากการสร้างแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สังเกตได้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ โดยดูผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
2. จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสนทนาเพิ่มมากขึ้น
3. จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนได้รับการสอนที่เน้นย้ำในจุดที่นักเรียนมักจะสับสนหรือผิดพลาดบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนผิดพลาดน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

1. ในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษนักเรียนควรเลือกบทสนทนาที่มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษง่ายๆ ก่อน และควรฟังหรือดูภาพยนตร์ที่มีภาษาอังกฤษเป็นหลักจะทำให้นักศึกษาสามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีเวลาในการพบและติดตามผลจากนักเรียนมากกว่านี้

บรรณานุกรม

- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2538). หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- พาทีนี้ ไทยะจิตต์ วิเศษ ชาญประโดน และ โสภณ สาทรรสัมฤทธิ์ผล. (2549). ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ : ทริปเพิลกรุ๊ป.
- เยาวลักษณ์ชาติสุขศิริเดช และศิริวรรณ จันทร์กะพ้อ. (ม.ป.ป.) ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ : จิตรวัฒน์.
- วัชรวิ เกิดคำ. (2543). การพูด. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.
- ศุภวรรณ มองเพชร. (2547). ศิลปะการพูด. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมอาชีพ.
- ศิริวรรณ นันทจันทุล. (2545). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โสภณ สาทรรสัมฤทธิ์ผล. (2546). ภาษาไทยอาชีพ 1. กรุงเทพฯ : ว่างอักษร.
- เอกฉัตร จารุเมธีชน. (2539). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.